

[Chr. Nielsen.]

oppebære rente, når ejendomsskylden forhøjes.

Finansministeren (*Thorvald Kristensen*): Jeg takker de ærede ordførere for den saglige modtagelse, lovforslaget har fået.

Det ærede medlem hr. Hans Hansen forsøgte jo at demonstrere tokammerssystemets nytte og nødvendighed ved at vende forholdene fra folketinget fuldkommen om. Dengang var det indenrigsministerens forslag, der fremkaldte krav om ændringer; nu synes indenrigsministeren at skulle være fredet i dette høje ting, medens det er mig, det skal gå ud over. Det viser i hvert fald, at der er forskel på de to ting — og det er jo meget interessant, at det netop er socialdemokratiets ordfører, der har følt sig kaldet til at demonstrere dette.

Det ærede medlem hr. Hans Hansen mente, at der var adskillige millioner til finansministeren i mit forslag, men jeg må bedrøve ham med, at det er der ikke — der er slet ingen. Og forslaget er netop udarbejdet med det for øje, at der ingen skulle være. Jeg har en beregning, hvorefter den samlede ejendomsskyld — altså ikke grundskylden, men ejendomsskylden — til staten efter den gamle vurdering ville være 8,5 mill. kr.; efter den nye vurdering, men med den forhøjelse af fradraget, som jeg har foreslået, vil den ligeledes være 8,5 mill. kr., så der er altså ikke nogen forandring i provenuet, og det har netop været hensigten ved forslaget udarbejdelse. Noget andet er naturligvis, at der kan være forskel — og i visse tilfælde måske betydelig forskel — fra ejendom til ejendom. Det ærede medlem hr. Hans Hansen nævnte et eksempel på en mindre ejendom, som kommer til at betale mere i ejendomsskyld efter det nye forslag end efter det gamle. Jeg kunne godt nævne en del eksempler på det modsatte, men det fører jo ikke til noget at føre eksempelkrig. Jeg skal derfor blot sige, at det kan naturligvis ikke undgås, at en sådan generel ændring virker forskelligt i forskellige tilfælde. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at i nogle af disse tilfælde skyldes det utvivlsomt, at den gamle vurdering har været mere eller mindre problematisk, så at man har skabt en rigtigere vurdering denne gang; det gør naturligvis, at virkningen i disse tilfælde bliver forholdsvis stor, men det er jo i og for sig et betydeligt fremskridt, at den nye vurdering er bedre, end den gamle var. Det var jo ikke i ret

høj grad en ajourføring til efterkrigsforhold, der fandt sted i 1945; denne gang har man i højere grad draget konsekvensen af den nye tingenes tilstand.

Jeg skal naturligvis ikke modsætte mig, at lovforslaget går i udvalg, kun vil jeg henstille, at der så arbejdes meget hurtigt af hensyn til den forestående ligning. Jeg skal dog tilføje, at man jo hidtil for statsejendomsskyldens vedkommende har klaret sig med et ensartet fradrag for hele landet, medens gradueringen har været forbeholdt kommuneskatterne, og det forekommer mig i og for sig problematisk, at man nu ønsker at gå til en graduering også for statsskattens vedkommende, navnlig da, hvis vi skal til at optage en principiel debat om hele spørgsmålet i løbet af kort tid — så jeg synes, man skal tænke nærmere over det, før man gør det.

Til det ærede medlem hr. Chr. Nielsen skal jeg blot sige, at det spørgsmål, han stillede vedrørende aldersrenten, allerede blev besvaret i det høje folketing derhen, at regeringen naturligvis er opmærksom på de konsekvenser, den ændrede ejendomsskyldvurdering kan få med hensyn til visse menneskers ret til at oppebære aldersrente. Regeringen vil derfor tage dette spørgsmål op til undersøgelse.

Indenrigs- og boligministeren (*Aksel Møller*): Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke det høje ting for fredningen. Jeg er taknemlig for, at det lovforslag, jeg møder med, er blevet modtaget så godt, som tilfældet er.

I anledning af nogle bemærkninger, jeg ved behandlingens begyndelse gjorde i min tale om den skattepligtige bygningsmasse i Lyngby-Taarbæk kommune, vil jeg for en ordens skyld sige, at i det tal, jeg nævnte for det høje ting, indgik også nybyggeriet. Nu har vi jo det mærkelige forhold, som gør den slags problemer ret uoverskuelige, at nybyggeriet, der spiller en meget væsentlig rolle, ikke mindst i en omegnskommune som den, der her er tale om, er helt skattefritaget i en lang årrække. Derfor er de to tal, som helt nøjagtigt ville vise bevægelsen i ejendomsskyldværdien, ikke dem, jeg benyttede, 126 mill. kr. og 90 mill. kr., men 88 mill. kr. og 90 mill. kr., hvilket altså vil sige, at ved vurderingen i 1945 blev de gamle ejendomme vurderet til en ejendomsskyldværdi af 88 mill. kr., medens beløbet med de nugældende fradrag eller de fradrag, som jeg håber at den høje rigsdag vil vedtage,